

Mijn Kosovo weekboek (7 op een rij)

Maan 16 Nov 09: Slava

Op vraag van Loic vind je hieronder het plan en de buitenfoto's van ons Belgisch Huis. Het huis herbergt op één na alle Belgen werkzaam in het hoofdkwartier. De andere Belgen in Novo Selo slapen in de blok van de LMT¹. Je moet je dus niet aan iets groots verwachten. Meer dan een overdekking van een paar containers is het niet, maar het is ons huis hier. Sommige Belgische bezoekers verwachten hier een volledige bar te vinden. Nee dus, een frigo en een koffiezet is alles wat we te bieden hebben. Je merkt aan de foto's dat het hier nog niet echt winter is. Integendeel ...

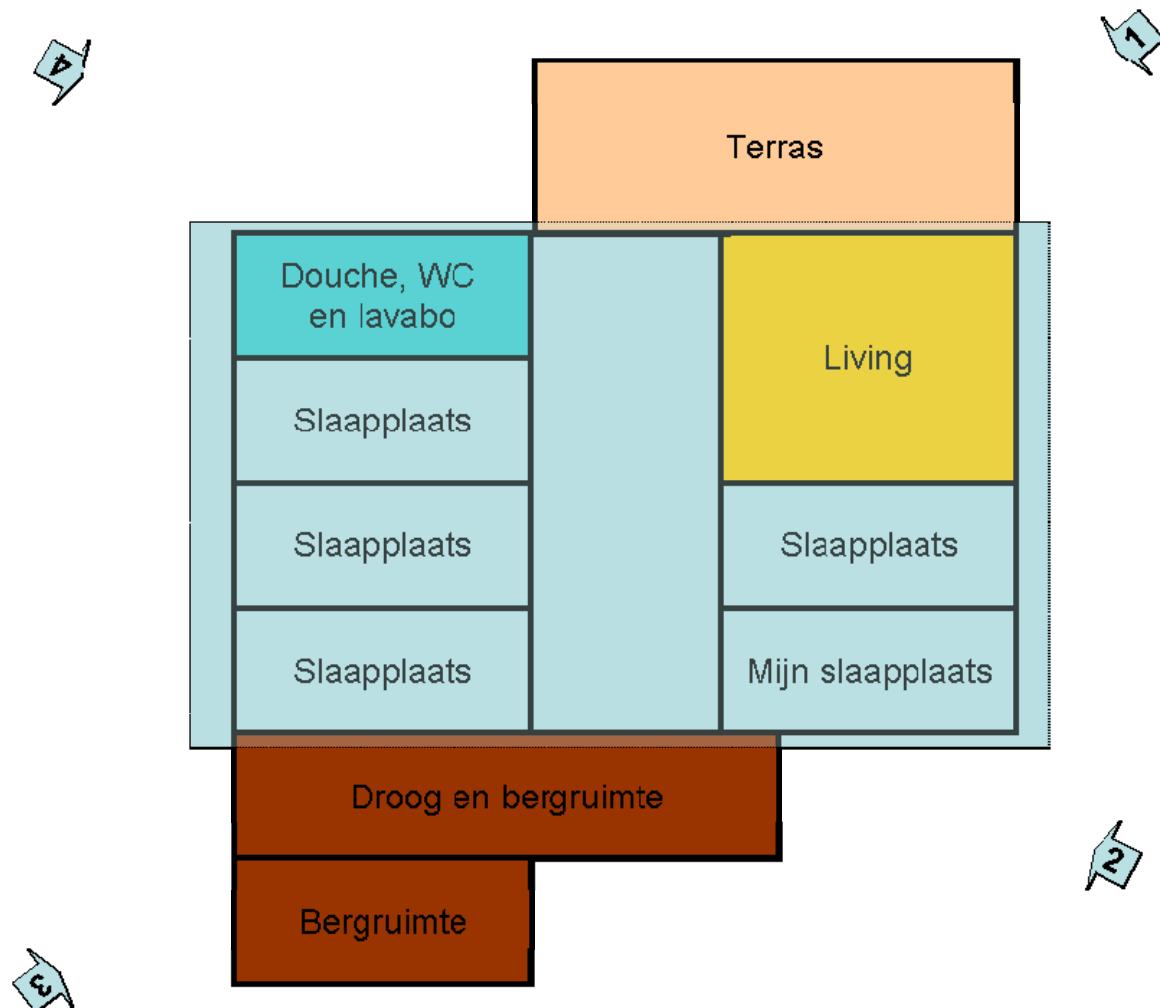

Foto 2²

Foto 1

¹ LMT = Liaison and Monitoring Team, mobiele ploegen die met de mensen gaan praten om een vinger aan de pols te houden.

² Nummer van de foto verwijst naar de genummerde pijl op het plan.

Foto 3

Foto 4

Vroege ochtendparade met zangoefening. Stilletjes meegezongen tijdens de repetitie, maar niet tijdens de parade. Na de ochtendbriefing gebrainstormd, jaja ik kan het niet laten, onder logistiekers over de mogelijke, logistieke implicaties van de overgang naar een Battle Group. Uiteindelijk zou ons dit meer dan 30 geargumenteerde implicaties geven, die we in de vorm van 4 thema's aan de generaal zullen brieven.

Daarna een informatiebriefing van EULEX en J5 (planning) bijgewoond. Terecht zei de generaal dat de briefing goed was, maar 2 maanden te laat kwam. Tja, timing is immers belangrijk. Daarna gegeten en verder aan het brainstormresultaat gewerkt. Gebogen over de toegangskarten voor burgers. Rond 2 uur de wekelijkse vergadering met de COS³. De logistieke situatie zal voor minstens 2 maanden onduidelijk zijn. Chaos! Ja!

Tijdens de vergadering kreeg ik een telefoonoproep. De TOC⁴. Er was een MEDEVAC⁵ aan de gang en mijn aanwezigheid werd verwacht. Oei, dat klinkt niet

³ COS = Chief of Staff

⁴ TOC = Tactical Operations Center, zenuwcentrum van de operaties

goed. Boven stonden de dokter en mijn medische specialist. Het is toch niet waar zekers!

Vlaggenegroet (let op de Deense en Franse groet)

En ja, de MEDEVAC was voor een Franse soldaat van 25 jaar met een hartaanval. Jammer genoeg was het te laat. Nummer twee tijdens mijn wacht. Hierdoor kwam ik te laat voor de vergadering met de Belgische ploeg.

In Belvédère werd ik gecontacteerd door de Medische adviseur met de vraag of ik en de RMO⁶ opnieuw assistentie konden verlenen. Waarom niet? Terug de psychologe opgeroepen en gewacht op de afspraak.

We kregen te horen dat die verzet was en dat we ergens anders verwacht werden. Dit bleek de kantine te zijn waar de sectie al verzameld was. Wij vielen daar binnen met de verwachting dat we eerst alles zouden bespreken. Dit bleek echter niet het geval, met als resultaat dat het onderhoud zeer rommelig verliep. Het resulteerde in een tegenvoorbeeld van hoe het moest verlopen. Gelukkig heeft de RMO de schade enigszins kunnen beperken, zeker omdat we even langer bleven om in alle rust met de betrokkenen te kunnen spreken en dit met de hulp van een zeer eigenaardige Franse padré.

Aangezien de RMO binnenkort vertrekt, heb ik haar een kleine handleiding gevraagd. Hopelijk zal ik die nooit nodig hebben, maar een voorval als deze avond wil ik vermijden.

Daarna teruggereden en de nodige verslagen gemaakt. Een leuke anekdote is dat mijn Belgische collega van zijn baas me iets moest melden. Dat deed hij telefonisch in het Vlaams. Zijn Franse kolonel zocht mij kort daarna op om te verifiëren of hij

⁵ MEDEVAC = MEDical EVACuation, medische evacuatie

⁶ RMO = Raadgever Morele Ondersteuning

alles wel goed doorgegeven had. Hij begreep immers geen snars van wat we elkaar verteld hadden.

Door al dat werk zeer laat naar mijn moeder gebeld om haar gelukkige verjaardag te wensen.

Nu gaan slapen. Het is weer laat.

Dins 17 Nov 09: Verjaardag Calle

Het belangrijkste vandaag is wel de verjaardag van Calle, maar dat is niet het eerste waar ik mee bezig moet zijn. Vandaag heeft immers ook de eerste G4/S4 dag plaats en er zijn nog een aantal voorbereidingen te treffen.

Een half uur voor de start komt het Belgisch recce team binnenvallen. Blijkbaar moet ik samen met het Belgisch detachement vertrekken, dus hier weg op 31 januari. Eerlijk gezegd begrijp ik deze verandering niet. Ten eerste: ik zal nooit op 1 februari vertrekken. Het vliegtuig zal wel enkele dagen later vertrekken. Ten tweede: zal dat voor de Fransen zeer slecht uitkomen, want volledig niet gepland. Ten derde: wat maken die 6 dagen later vertrekken uit? Ten vijfde, en waarschijnlijk belangrijkste: waarom zou je bij de start van een vertrek uit een theater op het moment dat je allerlei logistieke steun kunt gebruiken, juist diegene die alles over de logistiek in het theater kent, wegsturen? Denk ik te logisch na? In ieder geval was de COS niet akkoord. Hij zag onmiddellijk het probleem in.

Jammer genoeg kwam er minder volk voor onze vergadering opdagen dan verwacht. Toch was het een zeer interessante vergadering. Een paar zeer belangrijke dingen te weten gekomen. We zullen het zeker nog organiseren.

Voor het middagmaal nog een vergadering met de ASIA⁷ betreffende de eventuele steun bij het vertrek van de Belgen gehouden. Blijkbaar krijg ik ook dit dossier naar mij toegeschoven. Tja, succes trekt werk aan. In ieder geval worden er geen grote problemen verwacht. De steun zal, zoals bij de andere verhuizen, geleverd worden.

Na het middagmaal krijg ik de bevestiging dat ik de evaluatie van alle niet-Franse medewerkers moet doen. Waarom ook niet van de Franse? Oei, hoe zal ik onze Marokkaanse officier beoordelen? Eerlijk? Of diplomatisch?

Na het middagdeel van de vergadering het SNIC⁸ order van het KFOR hoofdkwartier ontvangen. Ze hebben dit order blijkbaar geantidateerd. Dit trekt toch op niets.

In de database van mijn dienst voor het uitgeven van toegangskarten ontdekt dat er een heleboel vervallen zijn. Oei, een nieuw probleem. Hoe dit oplossen?

Geen tijd om me daarover zorgen te maken, want er staat alweer een standing diner op de agenda. Deze keer met de ploeg die het in januari zal overnemen. Interessante gesprekken. En dus weer laat.

⁷ ASIA = Adjoint Soutien Interarmées, oftewel de adjunct van de generaal voor wat betreft de Franse ondersteuning van de operaties.

⁸ SNIC = SNow and ICe clearance, het rapport over de toestand van de wegen in de winter. Een beetje wat er in het weerbericht gegeven wordt.

Woe 18 Nov 09

Vandaag het goede voornemen gemaakt om vroeger aan mijn weekbrief te beginnen. Immers de laatste keren schreef en verzond ik de brief de zondag. Waardoor ik slechts weinig tijd had om het geschreven woord te herlezen. Met een aantal onvolledige zinnen tot resultaat. Zondag heeft de laatste Deense mars plaats en zal ik dus weinig tijd over hebben. Ik heb er dus alle belang bij mijn schrijfsel deze week goed bij te houden. Vandaag poging 1.

De pijn in mijn voet neemt af. Een goed teken, zeker als het gebeurt zonder ontstekingsremmers. Toch heb ik er één genomen, want ik wil er zondag geen last van hebben.

Vandaag stond in het teken van vervallen kaarten. De bedoeling was om iedere commandant die personen heeft met vervallen KFOR kaarten een mail te sturen. Jammer genoeg kreeg ik van mijn twee vrouwelijke assistenten alleen een 'shortcut' en niet de files. Aangezien ze voor medailles en andere dingen naar Pristina vertrokken waren, kon ik dit werk niet afmaken.

Tevens zijn de problemen met kaarten voor burgers nog niet van de baan. De enige persoon die duidelijkheid hierin kon scheppen, was echter de ganse dag niet te bereiken. Djul!

Vandaag ook een afspraak met de lokale kapster geregeld. Mijn haar wordt echt te lang, ook volgens Luchtmacht standaard, en moet dus onder handen genomen worden. Nu nog zorgen dat het geen legionairskapsel wordt.

De namiddag bestond er in gespecialiseerde tolk te spelen tussen Denen en Fransen. Het onderwerp op tafel was het munitie depot en het berekenen van de veiligheidscirkels. Veel bijgeleerd en met de nodige diplomatie, ja dat woord is me niet vreemd, alles mooi in banen geleid. Hopelijk is er niets verloren gegaan in de vertaling.

Nog een aantal problemen voor de Grieken opgelost. Na mijn interventie waren ze zeer tevreden. Allez, weer internationale krediet opgebouwd.

In de late namiddag kwamen 'mijn' twee vrouwen terug. Ze hadden geshopt en brachten een paar nieuwe gevechtsschoenen mee. Dit paar is stukken lichter en soepeler waardoor ik hoop dat mijn voeten minder last zullen hebben. Benieuwd. Tevens hadden ze nog een paar douchesloefen (teensletsen in 't mooi Vlaams) en een laserpointer (onmisbaar in de Franse gedigitaliseerde Brigade =;-) bij. Allemaal zeer prijsbewust gekocht!

Met mijn nieuwe SOP⁹, de SNIC FRAGO¹⁰ en het verhaal van de kaarten bij de COS binnen gelopen. Alles was 'parfait'. Nog een paar administratieve dingen en ze kunnen de deur uit.

⁹ SOP = Standaard Operating Procedure

¹⁰ FRAGO = FRAGmentary Order, een deel van een order. Moeilijk zo maar uit te leggen. Ik begrijp het nog steeds zelf niet voor de volle 100 %.

In de drukte van de verschillende discussies, op een bepaald moment stonden ze met drie te wachten voor mijn deur, voor de eerste keer een vergadering gemist. Later de voorzitter ervan mijn excuses aangeboden. Kwestie van beleefd te zijn en geïnformeerd te worden (en blijven).

Tijdens de update briefing aan de generaal toevallig te weten gekomen dat ik nu ook voor de tolken moet zorgen. Allez, hoe moet dat nu weer?

Na de update briefing moesten we nog onze analyse van de nieuwe situatie geven. In één slide en met praktische voorbeelden de generaal de logistieke problemen geschetst. Hij trad me volledige bij! Zeer uitgebreid zelfs. Joepie? Niet echt want, ik kreeg een aantal nieuwe taken op mijn bord. Opdrachten die zeker niet simpel zijn. Maar daarvoor zitten we hier toch?

De ACOS Ops¹¹ was zeer tevreden en bood ons allemaal een pint aan. Op de 'nuchtere' avondmaag een lokaal biertje gedronken en dan gaan eten.

Weer een dag voorbij aan het Kosovaars front.

Don 19 Nov 09

Vandaag was er niet veel in het verschiet. Er stond immers een MAPEX op het programma. Het meest interessante feit is dat ze nu niet meer over een MAPEX maar over een TTX hebben. MAPEX was toch duidelijker. Qua logistiek was er niet veel in te brengen: een actie van een paar uur op een paar vierkante meter. Blijkbaar was het grootste probleem dat het zich afspeelde op de grenzen van de verschillende bataljons. Hierdoor geraakten ze blijkbaar vast. Een probleem op de rand van de mogelijkheden waar luchtmachters geen graat in zien. Maar iedere manier van werken heeft zo zijn grenzen.

In de namiddag dan maar zelf de actie opgezocht. Een Crowd and Riot Control (CRC) oefening gaan bekijken. Ik wou eens zien hoe dat in zijn werk ging en de chef van de Gendarmerie had me uitgenodigd. Ik moest enkel mijn helm meebrengen.

De bedoeling is dat militairen, zoals de oproerpolitie, een grote bende betogers in bedwang houden. De betogers zijn in de oefening ook militairen en blijkbaar is dat een leuke activiteit. In ieder geval speelden ze hun rol met veel overtuiging.

Op de foto's zie je de militairen in hun CRC uitrusting met daarachter een paar verplegers en een ambulance. Ook bemerk je een paar pantservoertuigen. Het kan immers zijn dat de betoging gewelddadig wordt en er dus militair, met dodelijk geweld, ingegrepen moet worden. Ook is er een beschermde bulldozer mee. Wat die zijn taak is, kan je het best zien op het filmpje dat ik meestuur.

Alleen een helm dus. Zoals je kan verwachten wordt er in deze oefening traangas gebruikt. Zo reageren de 'betogers' op een 'natuurlijke' manier. Het Franse traangas is best te verdragen, maar het Deense veel minder. Eerst gaat het, maar dan ontploffen de tranen in je ogen en branden je keel en longen. In ieder geval weet ik zeker dat mijn traanklieren voor het volle pond werken.

¹¹ ACOS Ops = Assistent COS voor Operaties

Vorbereiding op de 'charge'

Het vervoer, de pantserwagen, de bulldozer en de ambulance

Pantserwagen in actie tegen een blokkade

Met tranende ogen richting Pristina getrokken. Doel was duidelijkheid over de ID Cards te krijgen. De SOP is iets te ingewikkeld om een rechte lijn te trekken. Trouwens de rechte lijn zou de Fransen niet bevallen, zodat ik zeker van mijn stuk moest zijn. De Amerikaan begon met te zeggen dat het duidelijk was, totdat ik hem

mijn problemen vertelde. Het was opeens minder zwart/wit. Toch een beetje verduidelijking gehad, maar zijn baas moest dit nog bevestigen.

Van ons bezoek aan het hoofdkwartier in Pristina geprofitteerd om bij J4 (logistiek) binnen te springen. Hier en daar gediscussieerd. Blijkbaar is het moeilijk om zo'n staf te doen verbeteren, ook al geven ze je gelijk. Waar heb ik dat nog vastgesteld?

Ook een boek over LOGFAS, Logistieke software van de NATO, losgewrikt. Als er zo'n softwarepakket gratis bestaat, waarom gebruiken we dit dan niet? Raar?

Eindresultaat: laat terug, laat gaan eten en daardoor de jongste gemist. Toch geSkyped met de rest.

's Avonds ook mijn certificaat van mijn NATO non-Art 5 medaille op mijn bureau gevonden. Jammer genoeg staat er een fout in (weekvraag: zoek de fout). Moet ik die omruilen?

Vrij 20 Nov 09

Vanmorgen na de ochtendbriefing naar Belvédère vertrokken. Ik had immers een afspraak met het Belgisch team dat de afbraak moet plannen en ze wilden me nog spreken. Door de dikke mist iets later op de afspraak, maar dat is nu eenmaal zo. Weinig nieuws te rapen behalve dat ze nu denken om me langer, lees tot na de verhuis, te laten blijven. We zullen wel zien. Of ze een plan B hebben? Een verhuis in februari bij temperaturen van -20°C lijkt me geen goed planningsgegeven. Of zie ik dat verkeerd?

Na de mist werd het mooi weer. Dit is echt geen winter. We eten hier gewoon in het zonnetje buiten. Waarom kreeg ik geen zomerskledij mee? En waarom wel winterkledij?

Een eerste plan voor de verhuis van de Belgen naar de Fransen gestuurd. Een kwestie van vroeg te starten. Het Belgisch huis wordt in de laatste week van januari met de grond gelijk gemaakt. Weg geschiedenis. Wat met de visvijver? Erven de Denen die?

In de voormiddag aan een tekst voor de maaltijden van de tolken van de MSU en KTM gewerkt. Aangezien dit lokale werknemers zijn, moeten die cash voor hun maaltijden betalen. De pelotonscommandanten hebben niet genoeg cash bij en vroegen me of ik iets kon regelen. Zou een goede tekst de truuk zijn? Benieuwd.

Op de namiddag een standing lunch, 'd'éjeuner' voor de Fransen, met de verkenners van de nieuwe ploeg. Buiten aperitief en buiten gegeten. Leuk. De COS was er echter niet. Blijkbaar voelde hij zich een beetje ziek. Stress?

De beslissing van de verantwoordelijke personeel, de J1, in Pristina heeft op zich laten wachten, maar kwam er uiteindelijk door. Allemaal een groene kaart. Oeps, nu moet ik alle gele kaarten voor burgers intrekken. Dat zal iets geven. Ambiance in de keet!

In de namiddag een aantal SNIC rapporten binnengekregen. Blijkbaar staan sommigen te springen om rapporten door te zenden, anderen willen dan weer wachten. Eigenaardig. In ieder geval heeft mijn dit de mogelijkheid om de rapporten te verbeteren. Een goede zaak dus.

Een primeur vandaag. Ik ben naar de kapper geweest. Ik kreeg iets te veel aanmoedigingen. Het resultaat viel mee en het werd enthousiast onthaald. Valt het dan toch niet mee? In ieder geval, duur is het hier niet: 3,5 Euro.

Een beetje gewerkt aan de briefing over de wegen. Nu hebben we veel informatie en die moeten we verwerken.

Het bericht gehad dat de Denen de laatste full-time schietstand in het Noorden zullen sluiten. Help waar gaan ze dan gaan schieten? Allez, weer iets te regelen.

Resultaat: laat gaan eten.

Daarna de familie aan de lijn gehad, waaronder een triestige Ciaran vanwege een mp3 speler. Tja, het gewone leven gaat door.

Zat 21 Nov 09: Slava poging 2

Vandaag mijn laatste zet in het manoeuvre voor het regulariseren van de kaarten. Ik wil eerst met de ASIA gaan spreken over dit probleem alvorens het ten uitvoer te brengen. Ik wil de Franse contractanten genoeg tijd geven, maar niet te veel, om hun manier van werken aan te passen. Tevens weet ik dat ze direct bij de ASIA zullen gaan klagen. Het hoofdkwartier had ik al afgedekt, nu nog hem. Ik had een beetje schrik voor dit gesprek, maar uiteindelijk viel het uitstekend mee. Hij begreep volledig mijn aanpak en steunde me hierin. Met deze was de overvleugeling compleet. Nu het slechte nieuws aan de betrokkenen melden. En deze kwamen me door het uitblijven van de kaarten zelf opzoeken. Ook hier een zeer begripvol publiek. Allez, het ziet er naar uit dat dit dossier afgewerkt zal geraken.

Tussen de gesprekken door me ook nog nuttig gemaakt met het schrijven van jobbeschrijvingen, het verbeteren van SOP, en tal van andere dingen.

Na de briefing aan de generaal kreeg ik van de COS te horen dat er morgen om 13u30 een spoedvergadering was. Dju, ik was van plan om aan de laatste Deense mars deel te nemen. Ik zal dus sneller dan gepland moeten marcheren. Maar nu moet ik snel naar het Servisch familiefeest vertrekken voor het te laat wordt.

Na een uur rijden kwamen we in Leposavic aan. Eerst even verkeerd gereden, maar uiteindelijk vonden we het toch. Vollen bak! En we begrepen geen jota van wat ze vertelden. Met gebaren konden we toch een beetje uitmaken wat ze van ons verwachten. Een glas huisbereide slivovitsj voor je neus en een drinkbeweging hoeft niet veel fantasie om het te begrijpen. Aangezien iedereen het glas ad fundum uitdronk, wist ik wat van mij verwacht werd. Het drinken, en erna, viel mee, maar ze hadden niet verwacht dat ik het glas onderste boven op tafel zou zetten. Even paniek in de keet. En dan veel gelach. Gezellige bende en goed eten. Jammer genoeg moesten we vroeg terug. Immers, we moesten voor 23u00 terug zijn. En de muur doen wordt hier niet echt geapprecieerd.

Zon 22 Nov 09: Laatste Deense mars

Vroeg opstaan en zonder ontbijt richting de Denen vertrokken. Ondanks het feestje van gisteren viel het goed mee. Slivovitsj in kleine hoeveelheden is dus te verdragen. Na aanschuiven aan de poort, een ontbijt genomen. Daarna vertrokken voor de laatste Deense mars in Kosovo. Het landschap was zeer mooi en het internationaal kader maakte het perfect. Hier heerste echte multinationaliteit. De Amerikanen vertrokken lopend, maar blijkbaar houden ze het niet lang vol, want meer dan een uur nadat wij toegekomen waren begonnen ze nog maar binnen te stromen. Snelle starters, maar

trage afronders. Na 25,5 km met 10 kg in de rugzak 'in rough terrain' in 4 uren afgewerkt te hebben, kregen we onze medaille en diploma. Nu hadden we onze brunch verdiend. Echt lang konden we er niet van genieten, want ik werd in Novo Selo verwacht.

De namiddagvergadering begon zo'n beetje zoals je in sommige oorlogsfilms ziet. In de trend van 'mijne heren we hebben een gevaarlijke opdracht en ...'. Uiteindelijk viel het nog mee.

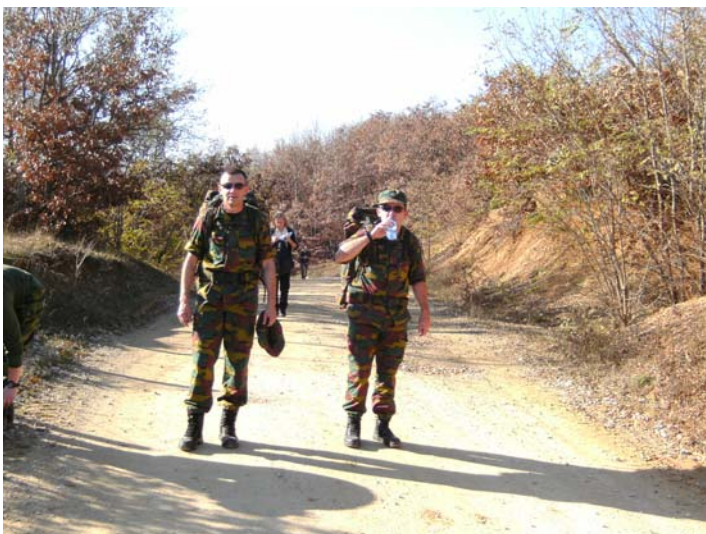
De vergadering betrof een dringende beveiliging van een transformator die de sleutel tot het noorden is. Blijkbaar kan de lokale Electrabel het noorden, de Serviërs, niet tot betalen dwingen door de elektriciteit af te sluiten zonder deze transformator stil te leggen. Pech wil dat deze transformator in het Servisch gedeelte ligt en deze dus niet zullen plat leggen. De commandant van KFOR wil dat we de toegang ertoe surveilleren.

Een luchtmachter met rugzak aan het marcheren?

Lachend de berg op.

Dorstig weer.

Al wandelend genieten van het landschap.

Wat een zicht!

Als je de fot vergroot zie je drie 'symbolen' van Mitrovica: het oud fort, de BBQ en Kroi-i-Vitakut.

Eerst was er sprake om dit met vaste observatieposten, in feite kleine kampjes te doen. Maar toen ik de COS vertelde wat dat allemaal inhield in een wintertijd en dat dit niet echt strookte met het verminderen van vaste kampen, werd voor een andere oplossing gekozen. Ik moest er dus niet echt meer zijn. Toch een paar belangrijke lessen uit de analyse getrokken die ik nog verder wil uitspitten.

Mijn plan om mijn kamer te kuisen, een douche te nemen en vroeg met de kinderen te Skypen viel hierdoor volledig in het water. Na het eten bleef er niet veel tijd meer over en het internet lukte maar niet. De kinderen zullen dus zeer teleurgesteld zijn. Sorry jongens! Tevens zullen een deel van mijn trouwe lezers vergeefs op de weekbrief zitten wachten. Nog meer teleurgestelde zielen. Het zal voor morgenavond zijn. Sorry!

Op het einde van de avond mijn 4 blaren uitgestekt en genaaid. Zoals een collega zijn: 'je bent letterlijk genaaid'. En dit na 8 weken!

Laku noc,

Hoesy

*'If you want to lead the orchestra,
sometimes you have to turn your back to the crowd.'*
Linda Bankowski